

Požár v lese

Michal Banda

Příběh začíná v malém městečku, kde žila parta dětí. Byli to dobří kamarádi, kteří si každý den hráli venku, stavěli domečky ze dřeva, běhali po loukách a objevovali nová tajemství přírody. Jednoho dne se však jejich hra změnila v něco, co si budou pamatovat celý život.

Bylo horké letní odpoledne a děti si hrály na louce na honěnou. Najednou si jedna z dívek všimla, že v dálce na kraji lesa stoupá kouř. „Co to je?“ zeptala se Anička, když pohlédla k nebi, které se už začínalo zatahovat kouřem. „Je to požár!“ vykřikl Tomáš, její kamarád. Všichni se jako na povel otočili a utíkali zpět k městečku. Děti si začaly uvědomovat, jak je požární ochrana důležitá a že ji nikdy doopravdy nebraly vážně. „Co teď?“ zeptala Anička. „Musíme zavolat hasiče,“ odpověděl Tomáš a honem vzpomínal na telefonní číslo hasičů, které si nedávno připomínali ve škole. „Už vím, 150!“

Děti běžely k nejbližší veřejné budově, kde byl dostupný telefon. „Dobrý den, v lese nedaleko našeho městečka hoří, prosím, pomozte!“ vykřikla Anička. Klidný hlas na druhém konci ji ujistil, že jakmile budou vědět přesné místo požáru, hasiči hned vyrazí na cestu.

Kamarádi sdělili vše, co věděli, a rozběhli se zpátky k lesu, kde už se začínal požár šířit po okolí. „Co kdybychom pomohli hasit i my?“ navrhl Lukáš. „Ne, to by bylo pro nás moc nebezpečné,“ strachovala se Anička, „raději budeme varovat ostatní obyvatele.“ Děti se daly znovu do běhu, aby se ujistily, že lidé z městečka jsou v bezpečí.

Po několika minutách bylo slyšet sirénu a hlasité houkání přijíždějících hasičů. Byli vybaveni vším, co potřebovali – hadicemi, ochrannými obleky i přístroji na dýchání. Děti zpovzdálí a se zatajeným dechem pozorovaly, jak hasiči statečně bojují s plameny, a bylo jim jasné, jak je jejich práce náročná a důležitá. Naštěstí byl požár brzy uhašen, život se vrátil k normálu, ale kamarádi už vždycky byli při zacházení s ohněm velmi opatrní.